

PROTOKÓŁ NR 2/2017
z posiedzenia Rady Naukowej
Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowego Instytutu Badawczego
w dniu 16 maja 2017 roku

W drugim posiedzeniu Rady Naukowej Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowego Instytutu Badawczego kadencji 2017-2021 uczestniczyło 25 spośród 29 członków Rady, co zapewniło ważność wszystkich podejmowanych na posiedzeniu uchwał. Jako zaproszeni goście w posiedzeniu Rady uczestniczyli: dyrektor Instytutu dr **E. Kuzebski**, z-ca dyrektora ds. finansowych **R. Geremek** przedstawiciel KZ NSZZ „Solidarność” przy MIR **B. Grabowska**, przew. ZZ Inżynierów i Techników przy MIR **M. Daszkowska-Jarczak**, przedstawiciel Rady Pracowników dr **M. Zalewski**, kierownik Działu Obsługi Projektów i Informacji **M. Arndt-Szysko** oraz kierownik Sekcji Kadr i Organizacji Zarządzania **M. Grzeszczak**. W posiedzeniu Rady uczestniczył również przedstawiciel Departamentu Rybołówstwa MG MiŻŚ **M. Krych**.

Przewodniczący Rady Naukowej MIR-PIB prof. dr hab. **Zygmunt Klusek** otwierając posiedzenie przywitał przybyłych członków Rady oraz zaproszonych gości i zaproponował przyjęcie następującego porządku obrad:

1. Otwarcie posiedzenia, przedstawienie i przyjęcie porządku obrad.
2. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia RN MIR-PIB w dniu 10.04.17 r.
3. Opinia Rady Naukowej MIR-PIB na temat Sprawozdania finansowego MIR-PIB za rok 2016.
4. Opinia Rady Naukowej MIR-PIB na temat proponowanego podziału zysku.
5. Uchwała Rady Naukowej MIR-PIB w sprawie opinii na temat zatrudnienia kandydata wyłonionego w konkursie na stanowisku asystenta w Zakładzie Zasobów Rybackich.
6. Powołanie Komisji ds. przeprowadzenia oceny dorobku naukowego i technicznego pracowników naukowych MIR-PIB zatrudnionych na stanowiskach: profesor zwyczajny i profesor nadzwyczajny, za lata 2013-2015.
7. Sprawy inne i wolne wnioski.
  - 7.1. Uchwała Rady w sprawie wystąpienia z wnioskiem do Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o przyznanie dyrektorowi Instytutu nagrody rocznej.
  - 7.2. Informacja w sprawie rozpoczęcia postępowania przygotowawczego, mającego na celu ocenę celowości komercjalizacji MIR-PIB.
8. Zakończenie posiedzenia Rady Naukowej MIR-PIB.

Ad 1. Przedstawiony porządek obrad został przyjęty jednogłośnie przez członków RN.

Ad 2. Protokół z posiedzenia Rady w dniu 10 kwietnia br. został przyjęty przy jednym głosie „wstrzymującym się” przez członków RN.

Ad 3. Przewodniczący Rady Naukowej prof. **Z. Klusek** poprosił zastępcę dyrektora ds. finansowych **R. Geremka** o przedstawienie Sprawozdania finansowego MIR-PIB za rok 2016. Dyr. Geremek rozpoczął wystąpienie od omówienia podziału przychodów Instytutu, stwierdzając, że przychody Instytutu generalnie można podzielić na 6 grup tj.:

- 1) Sprzedaż działalności podstawowej – przychody uzyskane na podstawie umów na prowadzenie badań i prac badawczo-rozwojowych,
- 2) sprzedaż usług – przychody z wynajmów,
- 3) wynajem statków własnych – przychody będące zwrotem kosztów za udostępnienie statku r/v *Baltica* współwłaścicielowi czyli IMGW oraz innym podmiotom naukowym,
- 4) przychody z operacji finansowych – przychody z różnic kursowych oraz odsetek z lokat bankowych,
- 5) sprzedaż działalności pomocniczej – przychody wypracowane przez Akwarium Gdyńskie,

6) pozostałe przychody operacyjne – dotacje przekazywane na realizację zadań oraz inne przychody takie jak m.in. rozwiązane rezerwy na należności, wyegzekwowane kary pieniężne, przychody ze sprzedaży środków trwałych.

Następnie Dyrektor omówił przychody Instytutu porównując plan przychodów na 2016 rok i ich wykonanie w poszczególnych 6 wymienionych grupach, informując, że realizacja planu została przekroczona o 19%, co jest spowodowane wzrostem o ponad 5 mln zł środków pochodzących z dotacji. Jest to związane z faktem, że w 2016 r. MGMIŻŚ zleciło MIR realizację programu zarybiania obszarów morskich, Instytut wykonał ten program i w związku z tym otrzymał dotację na jego realizację. W dalszej części wystąpienia dyr. Geremek porównał wykonanie przychodów w roku 2016 w stosunku do roku 2015, informując, że w roku 2016 odnotowano wzrost o 15%, co jest również związane z otrzymaną dotacją na realizację projektu dotyczącego zarybiania. Kolejne omówione przez Dyrektora zestawienie dotyczyło porównania analitycznego przychodów Instytutu w roku 2015 i 2016, na jego podstawie można stwierdzić, że dochody Instytutu wynikają w głównej mierze z trzech grup tj. sprzedaży działalności podstawowej czyli wszystkich projektów realizowanych na podstawie umów, dotacji oraz działalności komercyjnej czyli „pozanaukowej” – przychodów z wynajmu pomieszczeń i działalności Akwarium Gdynińskiego. Jakikolwiek przesunięcia w sferze przychodów komercyjnych, powodują, problemy z finansowaniem działalności naukowej, bo w zasadzie z tych dwóch źródeł dochodów Instytut dofinansowuje naukę, a są to źródła podatne na wahania rynku. Dyrektor stwierdził, że przedstawiona w Sprawozdaniu liczba odwiedzających w 2016 roku Akwarium Gdynińskiego (powyżej 0,5 mln osób), to skutek zbiegu korzystnych, ale wynikających głównie z przyczyn niezależnych od Instytutu okoliczności, takich jak niepokoje na świecie niesprzyjające zagranicznym wyjazdom urlopowym oraz program 500+. Nie wiadomo, czy ten wynik uda się powtórzyć w tym roku. Jeżeli chodzi o przychody ze sprzedaży usług czyli wynajmu powierzchni, jest to również pozycja, której wielkość może ulegać zmianom. Rynek wynajmu w Gdyni jest bardzo trudny, jest bardzo dużo powierzchni, powstają ciągle nowe obiekty, które mają nieporównywalnie wyższy standard niż powierzchnie w MIR. Aby utrzymać się na tym rynku, konieczna jest ciągła modernizacja obiektu. Zmniejszające się przychody ze sprzedaży działalności podstawowej nie są dla Instytutu korzystne, bo jeszcze bardziej uzależniają działalność od przychodów Akwarium i wynajmu. Niekiedy, aby zrealizować dany projekt Instytut musi zdecydować się na wkład własny, na który najpierw trzeba „zarobić” działalnością związaną z Akwarium lub pozyskać z wynajmu powierzchni. Następnie dyr. Geremek przeszedł do omówienia kosztów rodzajowych planowanych i wykonanych w 2016 r. Dyrektor zwrócił uwagę na pozycję materiały, gdzie nastąpiło przekroczenie planu o 107% oraz usługi remontowe przekroczone o 26%. Jeżeli chodzi o materiały, zostało wydane prawie 3 mln 800 tys. zł na zakup materiału zarybieniowego i to jest przyczyna wzrostu poniesionych kosztów w stosunku do wcześniej zaplanowanych. Wzrost kosztów dotyczących usług remontowych wynika ze znacznie większej eksploatacji r/v Baltica w 2016 r. (221 dni rejsowych), w stosunku do roku 2015 (140 dni rejsowych) i konieczności przeprowadzania remontów awaryjnych. Statek ma już 23 lata i jego awaryjność, szczególnie przy tak dużej eksploatacji, wzrasta. Generalnie wykonanie kosztów w 2016 r. było o 18% większe od założonego. Następną pozycją, na którą zwrócił uwagę dyr. Geremek były wynagrodzenia. Dyrektor stwierdził, że w Instytucie prowadzona jest polityka płacowa, która premiuje pozyskiwanie i realizację projektów zewnętrznych. Następnie Dyrektor przedstawił porównanie wykonania kosztów rodzajowych w roku 2016 i 2015 oraz strukturę tych kosztów w dwóch porównywanych latach, stwierdzając, że była ona zbliżona. Generalnie przychody ogółem Instytutu w 2016 roku wyniosły 38 359 tys. zł, koszty rodzajowe 37 694 tys. zł, a pozostałe koszty operacyjne 830 tys. zł – są to rezerwy, które jak co roku Instytut zawiązuje – w roku 2015 była to

kwota 2 865 tys. zł. Rezerwy są konieczne do stabilizacji finansów Instytutu, na przykład do realizacji niektórych projektów, w których posiadania odpowiednich środków wymagają jednostki pośredniczące, w ich wymaganiach jest podpisanie weksla in blanco. Kończąc wystąpienie dyr. Geremek stwierdził, że rolą finansów w MIR jest zapewnienie stabilności funkcjonowania Instytutu w zakresie realizacji zaplanowanych zadań naukowych. Uzyskany wynik finansowy brutto w roku 2016 wynosi 991 tys. zł i jest nieco wyższy od uzyskanego w 2015 roku, który wynosił 845 tys. zł. Dyrektor podkreślił, że uzyskany wynik finansowy dla Instytutu nie jest wartością samą w sobie, pokazuje jedynie, że majątek, którym dysponujemy wykorzystywaliśmy efektywnie. Dyrektor poinformował, że Sprawozdanie finansowe za rok 2016 zostało zbadane przez niezależnego biegłego rewidenta wybranego przez Ministerstwo Nadzorujące, Sprawozdanie uzyskało pozytywną opinię biegłego rewidenta, który nie widzi przeszkód dla dalszej kontynuacji działalności przez Instytut.

Prof. **Z. Klusek** podziękował dyr. Geremkowi za przedstawienie Sprawozdania i poprosił zebranych o uwagi i komentarze.

Prof. **M. Węśławski** zapytał, czy osiągnięty przez Akwarium Gdyńskie znakomity wynik liczby zwiedzających plasuje tę placówkę w pierwszej trójce czy piątce największych atrakcji turystycznych w Polsce?

Dyr. **R. Geremek** stwierdził, że prawdopodobnie na chwilę obecną jest to miejsce w pierwszej piątce, ale wciąż powstają w kraju konkurencyjne atrakcje o podobnej tematyce jak np. Afrykanarium we Wrocławiu. Są również doniesienia, że grupa inwestorów przymierza się do budowy oceanarium w Gdańsku. Dyr. Geremek stwierdził, że oferta Akwarium opiera się na ekspozycji i ofercie edukacyjnej. Niestety, oferta ekspozycyjna i związana z nią liczba zwiedzających może odczuć obecność konkurencji. MIR od wielu lat stara się pozyskać środki finansowe na modernizację Akwarium i wzbogacenie ekspozycji, niestety bezskutecznie. Nakłady finansowe, które należałoby ponieść, aby zmodernizować obiekt, tak, aby był gotowy na nowe ekspozycje to kwota od 12 do 20-kilku mln zł. Obiekt Akwarium jest obiektem starym, zbudowanym w obszarze nasypowym. Tereny dostępne pod ewentualną modernizację w części leżą pod linią poziomą morza, co też znacznie podnosi koszty ewentualnych prac budowlanych.

Dyr. **E. Kuzebski** poinformował, że na początku roku był przeprowadzony plebiscyt na największą atrakcję turystyczną woj. pomorskiego, w którym Akwarium Gdyńskie zajęło II miejsce.

P. **J. Safader** zapytał, czy wspomniana ewentualna konkurencja dla Akwarium to kapitał prywatny i stwierdził, że może warto spotkać się i rozważyć współpracę.

Dyr. **R. Geremek** w odpowiedzi stwierdził, że jest wątpliwe, czy ci konkretni inwestorzy byliby zainteresowani współpracą z Instytutem.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji, na wniosek prof. **Z. Kluska**, członkowie Rady przeprowadzili głosowanie i w głosowaniu jawnym jednogłośnie podjęli następującą uchwałę:

UCHWAŁA 11 / II / 2017

Rady Naukowej Morskiego Instytutu Rybackiego - Państwowego Instytutu Badawczego
z dnia 16 maja 2017 roku

w sprawie: opinii Rady Naukowej MIR-PIB na temat Sprawozdania finansowego MIR-PIB za rok 2016.

Na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz.371 ze zm.), Rada Naukowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Rada Naukowa MIR-PIB wyraża pozytywną opinię w sprawie przyjęcia Sprawozdania finansowego Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowego Instytutu Badawczego za rok 2016, którego treść stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad 4. Przewodniczący Rady prof. **Z. Klusek** poprosił zastępcę dyrektora ds. finansowych **R. Geremka** o zapoznanie członków Rady z proponowanym podziałem zysku za 2016 r. Dyrektor poinformował, że zgodnie z wnioskiem, który zostanie przedstawiony Ministrowi Nadzorującemu, proponowane jest przeznaczenie zysku netto wypracowanego przez MIR-PIB w 2016 roku w wysokości 907 912, 53 zł na dofinansowanie Funduszu Badań Własnych. Fundusz Badań Własnych pozwala Instytutowi prowadzić badania, na które nie ma środków z dotacji statutowej, która, jak wynika z jeszcze nieoficjalnych informacji, co roku będzie redukowana o 25%. Zdaniem dyr. Geremka, MIR jako jednostka badawcza powinien skupiać się na działalności naukowej o charakterze aplikacyjnym, jednakże ta działalność musi być podbudowana działalnością naukową o charakterze podstawowym, do czego będą również służyć środki z tego Funduszu.

Członkowie Rady w głosowaniu jawnym jednogłośnie podjęli następującą uchwałę:

UCHWAŁA 12 / II / 2017

Rady Naukowej Morskiego Instytutu Rybackiego - Państwowego Instytutu Badawczego
z dnia 16 maja 2017 roku

w sprawie: proponowanego podziału zysku.

Na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 11 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz.371 ze zm.), Rada Naukowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Rada Naukowa MIR-PIB wyraża pozytywną opinię w sprawie przyjęcia proponowanego podziału zysku.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad 5. Przewodniczący Rady prof. **Z. Klusek** poprosił zastępcę dyrektora ds. naukowych dr hab. **I. Psuty** prof. MIR o przedstawienie informacji na temat przeprowadzonego konkursu na stanowisko asystenta w Zakładzie Zasobów Rybackich (NB). Dyr. Psuty poinformowała, że 21 kwietnia br. został ogłoszony konkurs na stanowisko asystenta. Do konkursu zgłosiło się dwóch kandydatów, jednak ważna była tylko jedna oferta, ponieważ druga została złożona po terminie. W zakresie obowiązków wyznaczonych dla tego stanowiska jest ocena stanu zasobów, jest to praca dla biologa z dobrą znajomością matematyki. Kandydatka, która zgłosiła się do konkursu i spełniła wszystkie postawione wymagania to mgr Anna Luzeńczyk, która w tej chwili pracuje na stanowisku specjalisty w NB. Kandydatka posiada m.in. odpowiednie wykształcenie, niezbędne doświadczenie w ilościowej ocenie stanu zasobów poparte publikacjami oraz dobrą znajomością języka polskiego i angielskiego.

Dyrektor stwierdziła, że w tej chwili znajomość języka polskiego musi stanowić jedno z kryteriów wymagań, ponieważ ogłoszenia konkursowe mają zasięg międzynarodowy, a znajomość języka polskiego na tym stanowisku jest niezbędna chociażby do przedstawiania wyników badań na forum krajowym. W dniu 15 maja br. odbyło się spotkanie Komisji Konkursowej, której członkowie, po zapoznaniu się z dokumentacją stwierdzili, że mgr A. Luzeńczyk spełnia wszystkie postawione wymagania i wnioskuje do dyrektora Instytutu o jej zatrudnienie na stanowisku asystenta w Zakładzie Zasobów Rybackich, po uprzednim zasięgnięciu opinii Rady Naukowej w tej sprawie.

Prof. **M. Węśławski** zapytał, czy wymaganie znajomości j. polskiego jest kryterium narzuconym przez Ministerstwo, czy jest to wewnętrzne kryterium Instytutu, ponieważ generalnie, jeżeli chodzi o konkursy, wymagana jest znajomość języka międzynarodowego.

Dyr. **I. Psuty** w odpowiedzi stwierdziła, że jest to kryterium wewnętrzne Instytutu, jest ono związane z tym, że szereg sprawozdań z tego tematu musi być opracowywanych w języku polskim, bo takie są wymagania zleciodawcy, zatrudnienie osoby nieznającej języka polskiego wiązałoby się z koniecznością zatrudniania tłumacza.

Prof. **T. Linkowski** uznał, że takie kryteria zamykają możliwość zatrudnienia w Instytucie zagranicznych specjalistów, co nie jest korzystną dla MIR sytuacją.

Dyr. **I. Psuty** zgodziła się z punktem widzenia przedmówcy i wyraziła nadzieję, że w niedługiej przyszłości będą również odbywały się konkursy na stanowiska otwarte na kandydatów nieznających języka polskiego. W tym konkretnym przypadku znajomość języka polskiego jest nieodzowna.

P. J. Safader stwierdził, że jest za propozycją i uzasadnieniem wyboru p. Dyrektor.

Prof. **J. Horbowy** jako bezpośredni przełożony kandydatki poparł tę kandydaturę i podkreślił, że zdecydowanie zakres obowiązków na tym stanowisku wymaga znajomości j. polskiego, są to m.in. również liczne kontakty ze środowiskiem rybackim.

Prof. **A. Tórz** zwróciła uwagę, że kandydatka zna również język angielski, a więc będzie mogła także reprezentować Instytut na forach międzynarodowych.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji, na wniosek prof. **Z. Kluska**, przeprowadzono głosowanie w trybie tajnym, w którym uprawnieni członkowie Rady podjęli jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA 13 / II / 2017

Rady Naukowej Morskiego Instytutu Rybackiego - Państwowego Instytutu Badawczego
z dnia 16 maja 2017 roku

w sprawie: opinii na temat zatrudnienia kandydata wyłonionego w konkursie na stanowisku asystenta w Zakładzie Zasobów Rybackich.

Na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz.371 ze zm.), Rada Naukowa uchwała, co następuje:

§ 1.

Rada Naukowa wyraża pozytywną opinię na temat zatrudnienia mgr Anny Luzeńczyk, kandydatki wyłonionej w konkursie, na stanowisku asystenta w Zakładzie Zasobów Rybackich.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W głosowaniu wzięło udział 20 uprawnionych członków RN.

Ad 6. Dyrektor Instytutu dr **E. Kuzebski** przypomniał, że zgodnie z ustawą o instytutach badawczych, pracownicy naukowcy podlegają okresowym ocenom dorobku naukowego i technicznego. Ocena dorobku dokonywana jest przez Radę Naukową, po uprzednim wyborze zespołu do przeprowadzenia takiej oceny, co, jak poinformował Dyrektor, będzie przedmiotem kolejnego głosowania. Rada Naukowa dokonuje oceny uwzględniając w szczególności liczbę i jakość patentów, wdrożeń oraz publikacji naukowych pracowników. Dyr. Kuzebski poinformował, że zgodnie z ustawą pracownicy naukowcy podlegają ocenie nie rzadziej niż co 4 lata. Zwyczajowo Komisja ds. przeprowadzenia oceny dorobku składa się z około 7 osób. Skład ostatniej Komisji stanowili członkowie Komisji ds. Kadry Naukowej, ale oczywiście jest to decyzja Rady, kto zostanie powołany w skład tej Komisji. Regulamin trybu oceny jest ustalony w drodze zarządzenia dyrektora Instytutu (Zarządzenie 5/2016 i 23/2016 wraz z załącznikami). Ostatnia ocena dorobku naukowego i technicznego pracowników naukowych Instytutu zatrudnionych na stanowisku adiunkta została przeprowadzona do roku 2015, pracowników naukowych Instytutu zatrudnionych na stanowiskach: profesor zwyczajny i profesor nadzwyczajny – do roku 2012. Dyrektor zaproponował, aby obecna ocena dorobku profesorów zwyczajnych i profesorów nadzwyczajnych została przeprowadzona za lata 2013-2015, czyli za okres trzyletni, aby w ten sposób zrównać czasowo ocenę dorobku pracowników naukowych.

Prof. **Z. Klusek** zapytał, czy są jeszcze inne kandydatury do Komisji ds. przeprowadzenia oceny dorobku naukowego i technicznego pracowników naukowych MIR-PIB zatrudnionych na stanowiskach profesora zwyczajnego i nadzwyczajnego?

Prof. **J. Horbowy** poprosił o rozważenie, czy kierownicy niektórych zakładów naukowych, którzy nie są kandydatami do Komisji ds. oceny jako członkowie Komisji ds. Kadry Naukowej, nie powinni zostać zgłoszeni do składu tej Komisji.

Dyr. **I. Psuty** zwróciła uwagę, że w przypadku Zakładu Ekonomiki Rybackiej (NZ), kierownik Zakładu dr A. Mytlewski nie jest członkiem Rady Naukowej.

Mec. **I. Paleń** tytułem wyjaśnienia stwierdziła, że zasadą jest, że Rada powołuje Komisję ds. oceny ze swojego składu, ale na pewno wybrana Komisja może zaprosić do swoich prac zwierzchników ocenianych pracowników, jeżeli ci nie wchodzą w skład Komisji ds. oceny.

Prof. **J. Horbowy** zgodził się z zaproponowanym rozwiązaniem, podkreślając, że jego zdaniem istotne jest, aby ocena każdego pracownika odbywała się przy współudziale jego bezpośredniego przełożonego.

Mec. **I. Paleń** tytułem uzupełnienia stwierdziła, że tryb oceny reguluje regulamin ustalony przez Dyrektora Instytutu w drodze zarządzenia, taki zapis mógłby się znaleźć w postanowieniach zarządzenia określającego tryb oceny.

Prof. **M. Podolska** zwróciła uwagę, że w NZ nie ma samodzielnych pracowników naukowych, którzy podlegaliby obecnej ocenie.

Dyr. I. Psuty zgodziła się z przedmówczynią.

Ponieważ nie zostały zgłoszone żadne inne kandydatury do Komisji ds. oceny, prof. Z. Klusek zapytał członków komisji ds. Kadry Naukowej, czy wyrażają zgodę na kandydowanie i uzyskał potwierdzenie.

Następnie na wniosek Przewodniczącego uprawnieni członkowie Rady w głosowaniu tajnym podjęli następującą uchwałę:

UCHWAŁA 14 / II / 2017

Rady Naukowej Morskiego Instytutu Rybackiego - Państwowego Instytutu Badawczego
z dnia 16 maja 2017 roku

w sprawie: powołania Komisji ds. przeprowadzenia oceny dorobku naukowego i technicznego pracowników naukowych zatrudnionych w MIR-PIB na stanowiskach: profesor zwyczajny i profesor nadzwyczajny za lata 2013-2015.

Na podstawie art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz.371 ze zm.), Rada Naukowa uchwała, co następuje:

§ 1.

W wyniku przeprowadzonego głosowania dokonano wyboru Komisji ds. przeprowadzenia oceny dorobku naukowego i technicznego pracowników naukowych zatrudnionych w MIR-PIB na stanowiskach: profesor zwyczajny i profesor nadzwyczajny za lata 2013-2015, w następującym składzie: dr hab. Dariusz Fey prof. nadzw. MIR, prof. dr hab. Jan Horbowy, prof. dr hab. Ryszard Kornijów, dr hab. Magdalena Podolska prof. nadzw. MIR, dr hab. inż. Lucyna Polak-Juszczak prof. nadzw. MIR, dr hab. inż. Joanna Szlinder-Richert prof. nadzw. MIR, prof. dr hab. Jan Marcin Węśławski.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W głosowaniu wzięło udział 20 uprawnionych członków Rady. Prof. D. Fey, prof. M. Podolska, prof. J. Szlinder-Richert, prof. M. Węśławski otrzymali 20 głosów na „tak”, prof. J. Horbowy, prof. R. Kornijów, prof. L. Polak-Juszczak otrzymali 19 głosów na „tak”. Wszyscy zaproponowani kandydaci zostali wybrani w skład Komisji.

Ad 7.1. Przewodniczący Rady Naukowej prof. Z. Klusek przedstawił członkom Rady propozycję wniosku do Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o przyznanie dyrektorowi Instytutu nagrody rocznej w wysokości trzykrotności jego miesięcznego wynagrodzenia. Następnie Przewodniczący poprosił członków Rady o ewentualne uwagi dotyczące przedstawionego wniosku i proponowanej wysokości nagrody.

P. M. Krych w pełni poparł proponowaną wysokość premii, stwierdzając, że dyr. Kuzubskiego cechuje wielki entuzjazm i chęć do pracy, a także pomocy administracji rządowej w kwestiach, które dla niektórych pracowników Ministerstwa są sprawami nowymi. Zdaniem p. Krycha jest to premia przyznana w odpowiedniej kwocie za pracę p. Dyrektora na tym stanowisku.

Prof. M. Podolska zabierając głos w dyskusji stwierdziła, że dyr. Kuzubski jako ekonomista jest zaangażowany w realizację projektu SeaQual, którego Profesor jest koordynatorem. Dyrektor udzielił dużego wsparcia na etapie negocjacji, jak również merytorycznej realizacji projektu.

P. J. **Safader** osobiście potwierdził i podziękował dyr. Kuzebskiemu za współpracę z przetwórcami, co jest już od lat tradycją Instytutu. Prezes podziękował również za głos przedstawiciela Ministerstwa Nadzorującego, że akceptuje i popiera proponowaną wysokość nagrody dla p. Dyrektora.

Prof. J. **Horbowy** zabierając głos w dyskusji zwrócił uwagę na wsparcie przez Dyrektora rozwoju młodej kadry naukowej, umożliwienie dróg awansu, udziału w konferencjach i sympozjach. Zdaniem Profesora taka polityka jest bardzo ważna dla rozwoju i przyszłości Instytutu.

Dyr. I. **Psuty** poinformowała zebranych, że aktualnie jest procedowane nowe zarządzenie Ministra GMIŻŚ w sprawie przyznania nagrody rocznej osobom kierującym niektórymi podmiotami prawnymi, w tym MIR, nie ma to jednak wpływu na wyrażenie przez Radę opinii na temat wystąpienia do Ministra Nadzorującego z wnioskiem o nagrodę, bo nawet po wejściu w życie nowego rozporządzenia, konieczna będzie opinia Rady Naukowej w tej sprawie - być może jedynie wniosek będzie musiał zostać złożony na innym formularzu.

W wyniku przeprowadzonej dyskusji członkowie Rady w głosowaniu tajnym podjęli następującą uchwałę:

UCHWAŁA 15 / II / 2017

Rady Naukowej Morskiego Instytutu Rybackiego - Państwowego Instytutu Badawczego
z dnia 16 maja 2017 roku

w sprawie: wystąpienia z wnioskiem do Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o przyznanie Dyrektorowi Instytutu nagrody rocznej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 7 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r. poz. 2099 ze zm.) Rada Naukowa uchwała, co następuje:

§ 1.

Rada Naukowa MIR-PIB **wyraża pozytywną opinię** w sprawie wystąpienia do Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z wnioskiem o przyznanie Dyrektorowi Instytutu nagrody rocznej, w wysokości trzykrotności jego wynagrodzenia miesięcznego w 2016 roku, warunkując jej przyznanie zatwierdzeniem przez Ministra GMIŻŚ sprawozdania finansowego MIR-PIB za rok 2016.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W głosowaniu wzięło udział 23 członków Rady, oddano 21 głosów na „tak”, 1 głos na „nie” i 1 głos „wstrzymujący się”.

Ad 7.2. Przewodniczący Rady poprosił dyrektora Instytutu dr. E. **Kuzebskiego** o przekazanie członkom Rady informacji o rozpoczęciu postępowania przygotowawczego, mającego na celu ocenę celowości komercjalizacji MIR-PIB. Rozpoczynając wystąpienie dyr. E. Kuzebski poinformował, że komercjalizacja instytutu badawczego jest to sprawa ujęta w ustawie o instytutach badawczych. W art. 12 tej ustawy jest zapis mówiący o tym, że instytut może podlegać komercjalizacji, której zasady określa ustawa z 1996 r. dotycząca komercjalizacji i niektórych uprawnień pracowników przedsiębiorstw komercjalizowanych. Komercjalizację instytutu poprzedza postępowanie przygotowawcze mające na celu ocenę celowości oraz warunków jego komercjalizacji. To

postępowanie właśnie się rozpoczęło. Zgodnie z ustawą, decyzję o komercjalizacji instytutu może podjąć minister nadzorujący dany instytut, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki lub na wniosek dyrektora instytutu, po zasięgnięciu opinii rady naukowej. W przypadku MIR decyzję podjął Minister Nadzorujący w porozumieniu z MNiSW. Po zakończeniu prac Zespołu i wydaniu przez niego opinii na temat celowości komercjalizacji Instytutu, o opinię będzie proszona również Rada Naukowa. Dyrektor poinformował, że jeżeli chodzi o sprawę powołania Zespołu, Minister Nadzorujący podpisał 10 kwietnia br. zarządzenia w sprawie utworzenia Zespołu roboczego do przeprowadzenia postępowania przygotowawczego mającego na celu ocenę celowości oraz warunków komercjalizacji MIR-PIB. W skład Zespołu wchodzi przewodniczący, którym jest zgodnie z zarządzeniem podsekretarz stanu nadzorujący Departament Edukacji Morskiej MGMIŻŚ. Zadaniem Zespołu jest wydanie opinii zawierającej ocenę celowości i warunków komercjalizacji MIR. Zespół zaczyna pracę z momentem opublikowania zarządzenia tj. dniem 14 kwietnia br. i ma dwa miesiące na przedstawienie opinii Ministrowi Nadzorującemu czyli czas do dnia 14 czerwca br. Dyrektor poinformował, że jeżeli chodzi o obecny stan prac – Zespół jeszcze nie zebrał się na żadnym spotkaniu. Przyszła jedynie do Instytutu prośba o przesłanie dokumentów dotyczących sytuacji finansowej oraz danych o majątku trwałym. Dyrektor Kuzebski wyjaśnił w dalszej części wystąpienia, że komercjalizacja przedsiębiorstwa państwowego ma na celu przekształcenie tego przedsiębiorstwa w firmę, która generalnie kieruje się zyskowością, rachunek ekonomiczny jest głównym celem działania takiej firmy. Firma ma za zadanie zarabiać na sobie. Komercjalizacja z samego zamysłu jest jak gdyby pierwszym etapem prywatyzacji pośredniej czyli przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę skarbu państwa – akcyjną lub spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Drugim etapem, do którego często nie dochodzi w wyniku takiego przekształcenia, jest prywatyzacja instytutu – pracownicy instytutu mają prawo bezpłatnie otrzymać 15% akcji firmy. Często jednak proces zatrzymuje się na etapie komercjalizacji. W tej chwili, jak poinformował dyr. Kuzebski, Dyrekcja przygotowuje materiały i sprawdza, jakie konsekwencje formalno-prawne i finansowe miałyby decyzja o komercjalizacji Instytutu. Na pewno w wyniku skomercjalizowania Instytut nie działałby już jak obecnie na zasadach non profit, a więc możliwość udziału MIR w pewnych projektach realizowanych z zastrzeżeniem, że firma nie działa na zasadach komercyjnych, byłyby ograniczone.

P. M. Krych tytułem wyjaśnienia poinformował, że dotychczas MIR-PIB był całkowicie pod nadzorem Dyrektora DR, aktualnie po przeprowadzonych zmianach, powołany Zespół będzie działał z ramienia podsekretarza stanu p. Anny Moskwy, która nadzoruje Departament Edukacji Morskiej. Z informacji uzyskanych w tym Departamencie wynika, że spotkanie Zespołu planowane jest na 9-12 czerwca.

Prof. **M. Podolska** poruszyła problem konsekwencji ewentualnej komercjalizacji dla Instytutu, stwierdzając, że aplikując o różnego rodzaju projekty naukowe, projekty na badania przemysłowe czy podstawowe jako instytut naukowy otrzymujemy dotacje w wysokości 100%. Mając status przedsiębiorstwa komercyjnego nie będziemy mogli otrzymać już 100% dotacji np. z NCBiR, w przypadku komercjalizacji dofinansowanie byłoby jedynie na poziomie 60-65%. Pytanie, czy Instytut będzie w stanie pokryć resztę kosztów z własnej działalności?

Dyr. **E. Kuzebski** podziękował za ten głos w dyskusji i zapewnił, że poruszone sprawy również są rozważane i brane pod uwagę, jako jeden z aspektów działalności Instytutu, który w wyniku ewentualnej komercjalizacji ulegnie zmianie. Skomercjalizowany Instytut nie miałby już tak konkurencyjnej dla zdobywania projektów pozycji, jaką ma w obecnej chwili. Byłoby konieczne znalezienie innych źródeł dofinansowania prowadzonej działalności. Dyrektor zwrócił uwagę, że

firma działająca na zasadach komercyjnych nie zawsze ma możliwość dofinansowywania takich działalności, które nie przynoszą korzyści finansowych - w krótszym lub dłuższym okresie czasu. Zdaniem Dyrektora nauka generalnie nie zawsze da się sprzedać, nie zawsze da się skomercjalizować, nie zawsze Instytut działa we własnych celach, a często w celu realizacji polityki naukowej państwa – przynajmniej tak do tej pory było. Ewentualna komercjalizacja to również zmiany różnego rodzaju podatków na przykład gruntowych, dochodowych, których stawki są również o wiele korzystniejsze dla przedsiębiorstw państwowych. Wszystkie te argumenty zostaną przedstawione Ministrowi, ponieważ muszą być brane pod uwagę przed podjęciem decyzji o ewentualnej komercjalizacji Instytutu i dalszych losach MIR-PIB w takiej formie organizacyjnej.

P. J. Safader zabierając głos w dyskusji stwierdził, że jako przedstawiciel przetwórców jest zaskoczony sprawą ewentualnej komercjalizacji Instytutu i uważa, że znanych jest za mało szczegółów dotyczących tej sprawy. Przede wszystkim nasuwa się pytanie, jaki jest cel ewentualnej komercjalizacji – czy miałyby ona usprawnić działalność Instytutu? Pan Safader stwierdził, że ma już duże doświadczenie życiowe i zawsze uważał, że nauka i zyski to dwa różne pojęcia, których nie da się pogodzić. Jak spojrzemy w Europie na kraje, w których dobrze finansuje się naukę, to możemy stwierdzić, że w tych krajach również dobrze rozwija się gospodarka. Zdaniem Prezesa patrząc nawet na postęp w zakresie techniki, którą przetwórcy wykorzystują, ogromne koszty, które stoją za nowoczesnymi maszynami i rozwiązaniami technicznymi to koszty nauki i myśli technicznej w nich zawartej, bez czego nie ma postępu, rozwoju i sukcesu w żadnej branży. P. Safader stwierdził, że jako przedstawiciel przetwórców w Radzie Naukowej będzie robił wszystko, aby MIR usprawnić, aby rozwijał się. Zdaniem Pana Safadera z przekazanych informacji wynika, że ewentualna zmiana raczej cofałaby Instytut, a to przetwórcom nie odpowiada. Po tylu latach współpracy trudno wyobrazić sobie, aby przetwórcy, jak również rybacy nie mieli swojego instytutu rybackiego z takimi tradycjami jak MIR, chociaż oczywiście czasami były uwagi do niektórych prowadzonych badań lub prośby o przyspieszenie badań. Prezes Safader podkreślił również rolę MIR-u w kontaktach dotyczących spraw rybackich na arenie międzynarodowej i lokalnej – Basenu Morza Bałtyckiego. Kolejną sprawą, którą poruszył p. Safader, była sprawa innowacji, czyli współpracy naukowców z przedsiębiorcami, jak w takiej sytuacji wyglądałaby perspektywa finansowania takich projektów w latach 2014-2020? Prezes zapytał przedstawiciela Ministerstwa, kto będzie podejmował ostateczną decyzję o ewentualnej komercjalizacji? Czy sam minister Marek Gróbarczyk, czy wspólnie z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego?

P. M. Krych w odpowiedzi stwierdził, że decyzja będzie w rzeczywistości podejmowana na poziomie podsekretarza stanu, czyli przewodniczącego powołanego Zespołu. W Sejmie obecnie jest silna tendencja do komercjalizacji, ale decyzja będzie podejmowana wewnątrz Ministerstwa Nadzorującego z udziałem opinii zaangażowanych osób. Zdaniem p. Krycha powinna to być decyzja, które nie skrzywdzi w żadnej mierze Instytutu.

Prof. **M. Węśławski** zwrócił uwagę, że działalność naukowa Morskiego Instytutu Rybackiego na gruncie polskim jest całkowicie unikalna. Ani Uniwersytet Gdański, ani Polska Akademia Nauk, ani Instytut Morski nie prowadzą badań o charakterze biologiczno-morskim, które są niezbędne dla oceny zasobów ryb, jest to więc absolutnie unikalna działalność naukowa, bez której nie sposób myśleć o gospodarce. Profesor stwierdził, że kompletnie nie widzi możliwości komercjalizacji działań o charakterze podstawowym dostarczających wiedzy o zasobach żywych.

Dyr. **I. Psuty** podziękowała za pozytywne wieści z Ministerstwa Nadzorującego, ale zwróciła uwagę na informację przekazaną już przez dyr. Geremka, że Instytutowi grozi redukcja dotacji statutowej, co oznacza, że i tak Instytut będzie musiał zweryfikować planowany portfel badań, ponieważ na wiele badań podstawowych, takich jak np. rejsy dotyczące ikry i wylęgu podstawowych gatunków ryb, które są finansowane z dotacji statutowej z MNiSZW niezbyt długo będzie stać Instytut.

P. **J. Safader** zabierając głos w dyskusji stwierdził, że po decyzji będzie na pewno czas, aby zastanowić się co dalej i zadeklarował, że ma kilka pomysłów dla MIR ze strony przetwórców do rozważenia. W tej chwili jest za wcześnie, żeby o tym mówić.

Ad 8. P. **Z. Chmaruk** zabierając głos w dyskusji podziękował dyr. Psuty i współpracownikom za udział 13.05 br. w spotkaniu w Kuźnicy ze Starostą Puckim i Burmistrzem Jastarni oraz innymi osobami zainteresowanymi rozwojem tego obszaru. P. Chmaruk poinformował, że reprezentuje Stowarzyszenie Północnokaszubska Lokalna Grupa Rybacka z siedzibą we Władysławowie, która działa na terenie powiatu puckiego. Grupa została powołana przez wszystkie gminy powiatu puckiego w 2009 roku - przez rybaków, stowarzyszenia, fundacje i przedsiębiorców. Celem głównym Stowarzyszenia LGR jest wykorzystanie środków unijnych programów rybackich i wiejskich na rozwój tego obszaru. W zeszłym roku wszystkie gminy powiatu przyjęły strategię rozwoju obszaru ziemi puckiej – zwracając uwagę na jej największe bogactwo, którym jest Zatoka Pucka, która kiedyś żywiła wszystkie ziemie nad nią położone. W latach 70-80 XX wieku Zatoka przeszła poważny kryzys ekologiczny – rozwój turystyki, ścieki spływające do wewnętrznej Zatoki Puckiej, regulacje rzek, wykorzystywanie roślinności dennej -spowodowały katastrofę ekologiczną na tym obszarze – przez pewien czas nie było żadnych ryb, które można by było tam łowić. Po wejściu w latach 90-tych samorządów zaczęto myśleć o ekologii, powstały oczyszczalnie ścieków, zahamowano degradację tego środowiska, ale niestety Zatoka Pucka ciągle nie może się odrodzić, jeżeli chodzi o rybostan, pomimo prowadzonych już kilku programów zarybieniowych. Spotkanie, na które została zaproszona dyr. Psuty miało na celu dyskusję, co dalej z tym akwenem robić – naukowcy i samorządowcy zostali poproszeni o przemyślenie tego problemu. Czy zostawić Zatokę Pucką szczególnie tę wewnętrzną od Suchej Rewy do Swarzewa „samopas” – może zdarzy się cud i samoistnie ten akwen się odrodzi, czy trzeba jednak stworzyć program i na podstawie tego programu wyciągnąć wnioski i przy pomocy wszystkich ludzi dobrej woli, na podstawie wiedzy naukowców i samorządowców tego obszaru, pomóc Zatoce się odrodzić. Kończąc swoją wypowiedź p. Chmaruk życzył wszystkim odniesienia sukcesu w tej sprawie.

Dyr. **I. Psuty** podziękowała za miłe słowa skierowane pod jej adresem i stwierdziła, że diagnoza, jeżeli chodzi o stan ichtiofauny Zatoki Puckiej, jak również stan łąk podwodnych została zrobiona w ramach poprzedniego projektu we współpracy z IOPAN. Dyrektor oceniła, że bardzo pozytywnym efektem spotkania jest duże zainteresowanie samorządów tego obszaru stworzeniem kolejnego projektu. Nie jest jednak łatwo znaleźć środki na jego realizację, gdyż trudno jest zdobyć fundusze na projekty dotyczące zrównoważonego rozwoju m.in. rozwoju turystyki, zapewnienie rybakom odpowiednich zasobów.

Prof. **T. Linkowski** zabierając głos w dyskusji poparł pozytywną opinię na temat działań dyr. Psuty dotyczących Zatoki Puckiej. Prof. Linkowski stwierdził, że obecnie jego praca związana jest z Zatoką Pucką, kieruje dwoma projektami dotyczącymi tego obszaru, które pozwalają lepiej poznać ten akwen i jego problemy. Jeden z projektów dotyczy badań zagadnienia konfliktu pomiędzy obszarami

ochrony ptaków morskich i rybołówstwem. Realizacja projektu była okazją do bezpośredniego kontaktu z rybołówstwem na Zatoce i poznania jego obecnie tragicznej sytuacji. Praktycznie przez dwa kolejne sezony nie można było zrealizować odpowiedniej liczby rejsów, gdyż rybakom nie opłacało się wypływać. Jeżeli nawet udało się im złowić kilka sztuk łososi, były one zniszczone przez foki. Prof. Linkowski stwierdził, że Instytut dostrzega te problemy, o nich pamięta i będzie angażował się w ich rozwiązanie. Obecnie dzięki decyzji p. Dyrektora Instytut podjął badania nad tarłem belony w tym obszarze.

P. Z. Chmaruk tytułem uzupełnienia dodał, że dziś rybacy łodziowi otrzymują dotację na swoją działalność, ale ostatnia duża transza w rozdaniu unijnym się kiedyś skończy i skończy się ekonomika rybołówstwa, szczególnie tego przybrzeżnego. Może zginąć coś co od 500-600 lat istniało na tym terenie, tradycje rybackie przekazywane z pokolenia na pokolenie – jak wskazują zapisy w księgach parafialnych, rodziny rybackie zamieszkiwały te rejony już w 1700 roku. Nie będzie ryb, nie będzie też rybaków. Stąd te zaangażowanie wszystkich, aby nie zginęło to, co od tylu lat istniało na tym terenie.

P. G. Hałubek zabierając głos w dyskusji zwrócił uwagę na obecną jeszcze na stronie domowej MIR informację o konferencji, która odbyła się 4.10.2016 r. w Instytucie, na której przedstawiciel organizacji „Nasza Ziemia” z Kosakowa zaprezentował teorię, którą gorąco wspierają rybacy z okolic Zatoki, że przyczyną katastrofy na Zatoce Gdańskiej jest płuwanie kawern gazowych w Kosakowie, a dokładnie solanka, która tam jest wypłukiwana. Inwestycja została zrealizowana pomimo opinii naukowców, że płuwanie tak dużych ilości soli do Bałtyku spowoduje, nie tylko zatrucie Zatoki Gdańskiej, ale zatrucie całego Bałtyku. Zdaniem Prezesa organizacji „Nasza Ziemia” na żadnym etapie projektowania pływania kawern gazowych nie były przeprowadzone badania, co właściwie jest wypłukiwane do morza. Istnieją przypuszczenia, że do dnia dzisiejszego wpuszczane są do Zatoki substancje o nieznanym składzie. Instytucja odpowiedzialna za inwestycje solankową nie jest w stanie obronić się i przedstawić odpowiednich badań jednoznacznie wskazujących, co jest wpuszczane do morza, nasuwa się przypuszczenie, że coś jest ukrywane przed opinią publiczną. Jeżeli powstałaby Komisja do spraw zbadania tego obszaru, w którą miałby zaangażować się MIR, to pierwszą rzeczą, którą trzeba będzie zrobić jest zbadanie składu solanki i albo odrzucenie tej teorii, albo przyjęcie jej jako zasadnej. Zdaniem p. Hałubka to nie jest tak, że sól musi działać bezpośrednio na ryby i je niszczyć przez sam fakt wzrostu zasolenia. Bałtyk jest akwem o zmiennym w pewnym zakresie, zależnym od wlewów zasoleniu i jest to specyfika tego akwenu. Z drugiej strony, gdzie są ekolodzy, którzy dopuścili, że do tak cennego i unikatowego akwenu wprowadza się sztucznie solankę, a może również i inne substancje, które nawet jeżeli nie oddziałują bezpośrednio na ryby, to niszczą ich pokarm i siedliska. Drugą sprawą, którą poruszył p. G. Hałubek jest sprawa prowadzenia przez MIR badań dotyczących odżywiania ryb na Zatoce Gdańskiej i całym Bałtyku, a przede wszystkim analiz żołądków tych ryb – badania takie głównie śledzia, dorsza i storni są bardzo potrzebne. Istotne byłoby porównanie wyników obecnych badań z pracami z poprzednich lat i określenie, jakie zmiany zachodzą w pokarmie tych ryb. Takie badania może zapobiegłyby sytuacji jaka jest teraz, że kilka gatunków przydennych zniknęło całkowicie i już nie dowiemy się dlaczego, tak samo nie dowiemy się dlaczego zniknęły na Bałtyku dorsze powyżej 45 cm. Zdaniem p. Hałubka kompleksowe badania odżywiania, zwłaszcza w porównaniu z wcześniejszymi danymi, pomogą określić przyczynę takiego stanu rzeczy, jak również przyczyny chudnięcia dorsza, które zdaniem p. Hałubka muszą być związane z pożywieniem.

Dyr. **I. Psuty** zgodziła się z przedmówcą, że największym problemem, jeżeli chodzi o solankę na Zatoce Puckiej jest brak dostępu do przejrzystej, łatwo dostępnej informacji. Dyrektor stwierdziła, że jakiś czas temu kontaktował się z nią przedstawiciel firmy zajmującej się płukaniem solanki i pytał o pomysły na badania, które miałyby być prowadzone wspólnie ze społecznością lokalną a które miałyby potwierdzić brak szkodliwości solanki albo potwierdzić przypuszczenia rybaków o jej szkodliwości. Dyrektor zadeklarowała pomoc i wsparcie ze strony Instytutu, ale firma już się nie odezwała. W kolejnej poruszonej sprawie, badań pokarmowych, zdaniem dyr. Psuty największym problemem jest to, że nie mamy bieżących badań tła pokarmowego tzn. zasobów bentosowych. Tu jest problem strategiczny - badania środowiska morza leżą w kompetencji dwóch ministerstw; badania zasobów ryb w kompetencji MGMIŻŚ, badania środowiskowe czyli bentos, fitoplankton w gestii Ministerstwa Środowiska. Są to dwa monitoringi, które powinny być kompleksowe, obejmować całe spektrum wspomnianych badań. Niestety, do tej pory nie działa to w takim zakresie jak powinno. Dyrektor wyraziła nadzieję, że ta sytuacja wkrótce ulegnie zmianie.

Dr **J. Warzocha** zabierając głos w dyskusji poinformował, że w najbliższym czasie w czasopiśmie naukowym „Oceanologia” ukaże się publikacja dotycząca zmian w składzie bezkręgowców stanowiących pokarm ryb - głównie storni w Zatoce Puckiej. Praca ta wykorzystuje zgrupowania bezkręgowców dennych jako wskaźnik zmian, które tam zachodzą, wykorzystane zostały w niej badania prowadzone od 1977 roku. Doktor Warzocha stwierdził, że jak wskazują wyniki badań w roku 2000 nastąpiła drastyczna redukcja bezkręgowców dennych - wyginęły praktycznie wszystkie skorupiaki, zostały jedynie małże, po czym, w następnych latach, nastąpiła rekolonizacja i gatunki w różnym stopniu odbudowały swoje populacje. Występowanie skorupiaka podwoja wielkiego, jednego z głównych składników diety storni i dorsza, nie zostało stwierdzone do chwili obecnej. Natomiast inne gatunki skorupiaków odbudowały swoje populacje w kolejnych latach, w tym również w okresie po rozpoczęciu zrzutu solanki. Badania prowadzone w ostatnich latach również nie wykazały istotnych negatywnych zmian, z wyjątkiem wspomnianego już wyginięcia podwoja. Zdaniem Doktora głównym czynnikiem wpływającym negatywnie na warunki życiowe bezkręgowców stanowiących pokarm ryb może być przeżyźnienie tego akwenu powodujące występowanie deficytów tlenowych. W ostatnich latach, również we wschodniej części Zatoki Gdańskiej, zaobserwowano wyginiecie makroskopowych bezkręgowców dennych już poniżej 60 m głębokości. Zdaniem dra Warzochy problem Zatoki to część problemu całego Bałtyku, związanego z przeżyźnieniem i zmagazynowaniem na dnie morskim dużej ilości materii organicznej.

Prof. **M. Węstawski** zabierając głos w dyskusji dodał, że problem zarówno z solanką, jak i innymi zjawiskami, które mają wpływ na populacje ryb jest też taki, że nasza kontrola środowiska opiera się na bardzo przestarzałym systemie monitoringu, który bada wybrane parametry środowiska raz na ustalony czas, tymczasem, jak na przykład dowodzą badania zasolenia i tlenu przeprowadzone przez płetwonurków w rejonie zrzutu solanki - przez 9 na 10 takich pomiarów nic się nie dzieje, po czym w dniu spokojnym, z ciepłą wodą nagle spada koncentracja tlenu przy dnie i wzrasta zasolenie, kiedy przyjdzie sztorm, nie ma śladu po zaistnieniu takiej sytuacji. Zdaniem Profesora takie epizody mogą spowodować duże straty w organizmach żyjących na dnie. Obserwacja tego rodzaju zjawisk powinna odbywać się z zastosowaniem nowoczesnych metod badawczych np. sond, które są umieszczane na dnie i dokonują pomiarów przez 24 h, działając w systemie online.

Prof. **J. Szlinder-Richert** zabierając głos w dyskusji odniosła się do wypowiedzi dr. Warzochy, dotyczącej zmian w strukturze gatunkowej pokarmu ryb, stwierdzając, że ich konsekwencjom mogą

być również zmiany profili kwasów tłuszczowych, którymi różnią się organizmy, powodując inne właściwości pokarmu. Jak opisuje literatura, niektóre zmiany zawartości kwasów mogą w konsekwencji wpływać na procesy rozmnażania ryb – zostało to opisane dla dorsza i łososia.

P. G. **Hałubek** zabierając głos w dyskusji stwierdził, że ważnym tematem dla środowiska rybackiego realizowanym przez MIR byłby również temat dotyczący zawartości żołądków ryb. Temat taki byłby spięciem bardziej szczegółowych tematów i początkiem od którego można by wyciągać wnioski dotyczące przyczyn obecnej sytuacji.

P. G. **Szomborg** zapytał, czy Instytut dysponuje danymi o masie osobniczej ryb zdrowych i zainfekowanych przez pasożyty pochodzące od fok? A jeżeli taka analiza została przeprowadzona, to co z niej wynika?

Prof. **M. Podolska** w odpowiedzi stwierdziła, że Instytut w badaniach poszedł nawet dalej, bo nie tylko były bezpośrednio porównywane masy zarażonych ryb, ale również był analizowany współczynnik kondycji (stosunek długości ciała do jego masy) ryb zarażonych i wolnych od pasożytów. Badania jednoznacznie wykazały, że współczynniki kondycji ryb zarażonych pasożytami są istotnie niższe niż ryb zdrowych. W przypadku ryb zarażonych dużą liczbą pasożytów, te współczynniki były niższe nawet o 20%. Podejrzewany jest również wpływ pasożytów na śmiertelność ryb. Wyniki tych badań zostały opublikowane w czasopiśmie międzynarodowym.

Dyr. **I. Psuty** w odpowiedzi na pytanie o badania dotyczące odżywiania się ryb stwierdziła, że w przeszłości funkcjonowały tzw. tematy zamawiane przez ministerstwa. Obecnie na tego typu badania ogłaszane są przetargi i o ich wykonaniu decyduje cena. Obecnie MIR jest wyznaczony do realizacji Wieloletniego Programu Badań Rybackich, które są monitoringiem, są to badania bardzo wysokiej jakości. IMGW prowadzi monitoring środowiskowy, ale tylko zgodny z wymaganiami Komisji Helsińskiej, a jakkolwiek inny monitoring, który powinien zostać wprowadzony tzw. Narodowy monitoring środowiskowy, który wypełniłby lukę między tym, co wymagają od Polski organizacje międzynarodowe, a tym, co chcemy sami wiedzieć - gdyby nawet znalazły się środki, zostałyby ogłoszone na zasadzie przetargu, czyli wygrałaby najtańsza oferta badań, niezależnie od gwarantowanego poziomu jakości.

Następnie Przewodniczący Rady prof. **Z. Klusek** podziękował obecnym za udział w posiedzeniu i głosy w dyskusji i zamknął drugie posiedzenie Rady Naukowej tej kadencji.

Przewodniczący Rady Naukowej MIR-PIB

prof. dr hab. Zygmunt Klusek

Protokół sporządziła:

Sekretarz Rady Naukowej

mgr Iwona Fey